

Mujina

Koizumi Yakumo

1903

Ti Tokyo ê Akasaka Lō, hia ũ 1-ê kiā, kiò chò Kiinokuni Zaka. Góa iā m̄ chai sī án-choáⁿ hia beh hō chò chit-ê miā. Kiā ê 1 pêng sī kó-chá siáⁿ ê hô-kau, koh chhim koh khoa, chháu-á-sek ê poh-hoāⁿ koân-koân, koh kòe sī chhài-hng. Kiā ê lêng-gōa 1 pêng, ông-keng thàng-thiⁿ ê chhiūⁿ sūn hit-tiâu lō tng-tng tit-tit khi. Ti iáu bô lō-teng kap chhiú-chhia ê sī-tāi, thiⁿ chit-ê ơ, chit-tah tō lóng bô lāng-iáⁿ. Nā ũ he kòe-lō-lāng sī-kan khi chhiân--tiòh, in kam-goān ke kiāⁿ kúi-nā lí lō hng-hng seh chit-tōa-lìn, mā bô ài àm-sī 1-ê lāng lāi peh chit-ê kiā.

Che lóng sī ũi-tiòh ũ 1 chiah Mujina¹ ti hia só-tì.

Bat khoàⁿ-kòe hit-chiah Mujina ê lāng, siōng-bóe 1-ê sī ti Kyobashi chò seng-lí ê lâu a-peh, 30 tang cheng í-keng kòe-sin ah. Chit-ê kó sī i kóng hō lāng chai--ê.

Ũ 1 pái saⁿ-kiⁿ poàⁿ-mê, i koáⁿ-lō kiāⁿ tui Kiinokuni Zaka kòe, khoàⁿ-tiòh 1-ê hū-jîn-lāng, kó 1-ê, phak ti hô-kau kíⁿ-á, khau kah bák-sái lâu bák-sái tih. I kiaⁿ kóng chit-ê cha-bó káⁿ sī àn-sng beh thiàu hô chū-sat, tō theng-kha-pō, siūⁿ kóng, mng khoàⁿ kám ũ siáⁿ-mih thang ká lāng tàu-saⁿ-kang--ê, siōng bô mā iōng hó-ōe lāi ká i khó-khng. Hit-ê cha-bó siⁿ kah sán-thiu koh iù-siù, chheng-chhah chiáⁿ kúi-khi, khoàⁿ thau-chang siat-toh ê khoán-sì, sī hó-giáh-lāng ê chhian-kim.

“A-niū!” I ná chhut tōa-siaⁿ ka hiām, ná kiāⁿ óa khi. “A-niū, m̄-thang án-ne khau!... Siáⁿ-mih tãi-chi thang kóng chhut-lai chham-siōng, góa nā ũ hoat-tō, tek-khak ē ká lí tàu-saⁿ-kang.”

Chit-ê seng-lí-lāng hó-sim koh kó-ì, m̄ sī chhin-chhái kóng-kóng leh, sī ũ-iáⁿ àn-sng beh liáu--lòh-khi. M̄-koh lāng kó-niū-á iū-goān khau bē theng, iōng tng-tng ê chhiú-ng ká bìn cháh leh, m̄ hō lāng khoàⁿ--kìⁿ.

“A-niū,” i chiáⁿ hó-siaⁿ-sàu koh kóng 1 pái, “pài-thok chhiáⁿ lí thiaⁿ góa kóng!... Chit-ê só-chai lí a-niū-á m̄-thang 1-ê lāng lāi, mài koh khau ah, ũ tãi-chi kóng chhut-lai chham-siōng, góa thang ká lí siūⁿ pān-hoat.”

¹Mujina: 1 chióng tōng-bút-á, ē chò-khiò chhòng-ti lāng.

Hit-ê a-niû tàuh-tàuh-á peh--khí-lâi, m̄-koh kha-chiah ñg peh--á chit-pêng, bĩn ng tĩ chhiú-ńg lâi-té haiⁿ kap thĩ. Seng-lí-lâng chhiú khin-khin-á tah tĩ a-niû ê keng-kah, kã khó-khò, “A-niû! — A-niû! — A-niû!... Thiaⁿ góa kóng--1-kù-á!... A-niû! — A-niû!...”

Hit-ê a-niû tng-sin, kã i ê chhiú-ńg pàng--lòh-lâi, chhiú chhun khi bong i ka-tĩ ê bĩn. Seng-lí-lâng khoàⁿ chit-ē chin — i bô bák-chiu, bô phĩⁿ, bô chhui, — Seng-lí-lâng oát-thâu, ná ai ná soan, cháu ká-ná poe.

I chhiⁿ-kông-kông tui kiā-téng chông--khi, thâu-chêng ê lữ àm-mơ-mơ, khoàⁿ bô poàⁿ-hăng mih. I tit-tit cháu tit-tit cháu, m̄ káⁿ oát-thâu khoàⁿ. Lữ-bóe tĩ hñg-hñg-hñg ê số-chãi khoàⁿ-tiòh 1 pha teng-hóe, hiah-nih hñg, ná-chhiũⁿ hóe-kim-kơ ê kng. I piàⁿ sĩⁿ-miã chháu ñg hia khi, khoàⁿ chin, sĩ 1 tàⁿ bõe sò-bà--ê, kã i ê tàⁿ-á khòe tĩ lữ-pĩⁿ hioh-khùn. Chit-khoán tở-háp, nã ũ teng-hóe, ũ lãng chò-phoãⁿ, koán-thai i sĩ siáⁿ lãng, tở khah iãⁿ kòe bô. I lâi kàu sò-bà tàⁿ ê thâu-chêng, kui-ê lãng phíaⁿ tĩ thô-kha, tởa-siaⁿ ai, “Ah! — Ah!...”

“Lí sĩ tiòh-kâu hioh?” Bõe sò-bà--ê pháiⁿ-siaⁿ-sàu kã i chhiàng. “Taⁿ sĩ án-choáⁿ? Ũ lãng kã lí hã?”

“Bô — Bô lãng kã góa hã, kan-taⁿ sĩ... Ah! Ah!”

“— Kan-taⁿ sĩ kã lí heh-kiaⁿ?” Bõe sò-bà--ê án-ne mñg, bô poàⁿ-tiám sù-sim. “Káⁿ sĩ cheng-piàng-chhát?”

“M̄ sĩ chhát, m̄ sĩ chhát.” Chit-ê kiaⁿ kah poàⁿ-sió-sí ê lãng ná chhoán ná kóng. “Góa tú-tiòh... tĩ hô-kau hia tú-tiòh 1-ê cha-bớ, góa khoàⁿ-tiòh i... Ah, góa bõe-sái kã lí kóng khoàⁿ-tiòh siáⁿ-mih!”

“Hòⁿ, i kám sĩ hữ lí khoàⁿ CHE?” Bõe sò-bà--ê ãng-siaⁿ kóng-õe, iông chhiú bong ka-tĩ ê bĩn, he bĩn chek-sĩ pĩⁿ-chò kim-kút kim-kút, bõe-su 1 liáp nñg... Hit-pha kớ-á-teng hiông-hiông soah hoa--khi.